

REFORMÁTUS

Újság

Gyülekezeti tájékoztató

2008. május

XV. évf. 5. szám

Ne távozzatok el

„Amikor együtt volt velük, megparancsolta nekik: „Ne távozzatok el Jeruzsálemből, hanem várjátok meg az Atya ígérését, amelyről hallottátok tőlem, hogy János vízzel keresztelt, ti pedig nemsokára Szentlélekkel kereszteltettek meg.” Amikor együtt voltak, megkérdezték tőle: „Uram, nem ebben az időben állítod fel újra a királyságot Izráelnek?” Így válaszolt: „Nem a ti dolgotok, hogy olyan időkről és alkalmakról tudjatok, amelyeket az Atya a maga hatalmába helyezett. Ellenben erőt kaptok, amikor eljön hozzátok a Szentlélek, és tanúim lesztek Jeruzsálemben, egész Júdeában és Samáriában, sőt egészen a föld végső határáig.” (ApCsel 1,4-8)

A Feltámadott parancsa nemcsak a kétezer évvel ezelőtti tanítványokhoz szólt. Amikor Jézus ezeket a szavakat intézte tanítványihoz, három nagyon fontos dolgot tár fel előttünk is. Az első az, hogy az isteni ígélet beteljesedéséhez ott kell maradni abban a közösségben, ahol az Úr megszólított, s ahová elvezette. „Ne távozzatok el Jeruzsálemből!” Ma így hangzik: ne fordítsatok hátat az egyháznak! Amikor sok-sok tévtanítás és hitetés rombolja az emberek lelkét, akkor nagyon fontos útmutatás számunkra ez a krisztusi parancs! Ott maradni, megmaradni! Hiszen csakis az Isten kegyelmi közelsége jelentheti az ígérek beteljesülésének valóságát.

A mi korunkban nincs idő a várakozásra, az egy helyben maradásra. A környezet azt sugallja, hogy már a fájdalomra sincs idő. Azt pedig magunk is érezzük, hogy egymásra van a legkevesebb időnk. Éppen ez a valóságos állapotunk teszi rendkívüli jelentőségűvé Jézus szavait! Most, amikor sok-sok gyülekezetben az ifjak vallástételre készülnek, elsősorban hozzájuk és családjaikhoz szóljon az Úr Jézus szava: „Ne távozzatok el”. A konfirmáció nem valaminek a végét jelenti! Nem fejeződött be a felkészülés és a tanulás. Az Úr türelemre és állhatatosságra int minket, hogy a páli nemes harcban megálljunk. Itt maradjunk az egyházunknak, a gyülekezetünknek a közösségében. A tanítványok megfogadták a Feltámadott parancsát. Most is rajtunk áll, hogy Krisztus szavának

engedve, megmaradunk-e a mi „Jeruzsálemben”? Ez a Jeruzsálem számunkra a egyházunk, amelynek egységét krisztusi parancsra kell oltalmaznunk. Ez a Jeruzsálem számunkra a gyülekezetünk, amelyet nem az embereken keresztül kell „megítélnünk”, hanem a krisztusi parancsnak megfelelően kell összetartásban erősítenünk. Ez a Jeruzsálem számunkra a családunk, amelyet a krisztusi parancsnak engedve védelmeznünk kell. És ez a Jeruzsálem számunkra a közösségünk, nyelvünk, kultúránk, szülőföldünk. Ezek azok a helyek, ahol próbára tétetik a mi tanítványságunk. Itt kerül mérlegre a hitünk ereje és az állhatatosságunk is. Ha nem távozzunk el, akkor tanítványként megkaphatjuk a kijelentett ígérek beteljesülését. Ha eltávozzunk, akkor gyengeségünk és türelmetlenségünk

bizonyítékát adjuk és nem vagyunk méltók az isteni ígérekben rejlő áldásokra. Akkor nem vagyunk jó tanítványok! Meg van írva: „Állhatatosságokkal nyertek meg majd a lelketeket” (Lk 21,19). Ne féljünk hát a nemes harctól, s a szent küzdelemtől. Hiszen mindez komoly megpróbáltatás. De hisszük, hogy „a megpróbáltatás munkálja ki az állhatatosságot, az állhatatosság a kipróbáltságot, a kipróbáltság a reménységet; a reménység pedig nem szégyení meg, mert szívünkbe áradt az Isten szeretete a

Magyarkapus református temploma - Erdély

nekünk adatott Szentlélek által.” (Róm 5,3-5). Ez az első fontos üzenete az igének.

A tanítványok nem érezték át a „pillanat jelentőségét”. Még mindig csak a szemmel látható földi dolgokat forgatták gondolataikban, amikor a királyság dicső helyreállítása felől kérdezték a Feltámadottat. Két világ beszél el egymás mellett ebben a párbeszédben. És ne legyenek önámító illúzióink: mi is gyakran ennyire földhözragadt látással rendelkezünk. Az Istenhez intézett minden egyes számon kérő kérdésünk ezt bizonyítja. Istenem, miért engem, miért velem, miért így, miért most ... miért, miért, miért? A földi látás és a földi lét kérdései ezek. A mennyei válasz sokkal többet mond: nem a mi dolgunk ezekben az ügyekben okoskodni, kérdezősködni! Az Isten már úgy is eltervezte, s a holnapunk

készen van! Az be fog teljesedni az Úr akarata szerint. A mennyei válasz mindig többet mond, mint amennyit a földi lét kíváncsisága megkérdezett. Ám ez a többlet emberi ésszel nem fogható fel, ez csak Isten Szentlelke teheti érthetővé a tanítványok számára. Mi már tudjuk: nem a régi királyság dicsőségét munkálták a tanítványok, hanem Isten országának munkásaivá lettek! Ez a Lélek megelevenítő ereje. Ez a második fontos üzenet számunkra: Isten Lelke nélkül földhözragadt hitünk és értelmünk lehet csupán. Lehetünk olvasottak, műveltek, tudósok, de attól még nem leszünk az Úr tervének megvalósításában bölcs tanítványok! Ezt csak a Lélek munkálja ki bennünk!

S a harmadik fontos tanítás az, hogy az Úr ma is megerősít és tanúságot vár el tőlünk. Ha nyitott szemmel merünk körülnézni, azt láthatjuk, hogy „a teremtett világ sóvárogva várja az Isten fiainak megjelenését” (Róm 8,19). Ez a sóvár-

gás nyilvánul meg abban, hogy az emberek békeséget keresnek. A gyermek csak játszáni szeretne a szüleiével. A szülő csak megpihenni szeretne végre a hajtásban. Az idős ember pedig csak az élettapasztalatát szeretné megosztani valakivel. De senkinek nincs embere. A Szentlélek megerősít abban, hogy emberévé legyünk az Istennek, s ezáltal emberévé lehessünk a felebarátnak is! A Lélek megerősít abban, hogy lehet másképp is élni, mint a mostani világ fő sodrása. Lehet tanúságot vállalni és jobban odafigyelni egymásra. Kapunk rá erőt! Ez egy csodálatos ígéret, amely azonban attól a feltételtől függ, hogy tanítványként, hittel megvárjuk-e és az Úr rendelése szerint munkáljuk-e a mi Jeruzsálemünkben ezeknek az ígéreteknek a beteljesedését?

A kérdés megválaszolását kezdünk magunkban, a belső szobánk csendességében, megvizsgálva magunkat, hogy teljesítjük-e a feltámadott Krisztus parancsát?

Nemcsak kenyérrel él az ember

Olvasandó: Jeremiás próféta könyve 18. része

Az ÚR a fazekas házába küldi Jeremiást. Itt akarja következő üzenetét elmondani prófétájának. De ha jobban belegondolunk, nem is új ez az üzenet, hanem csak bővebben fejti ki szolgája számára az eredeti üzenet értelmét. Tanítás ez, a szó legnemesebb értelmében, amikor nagy türelemmel újra meg újra elmagyarázza a tanító tanítványának a megértendő feladatot. Nem egy-két szempontot vet fel, vagy kategorikus paranccsal „intézi” dolgait, hanem elemez, feltár, és betekintést enged szolgájának is, az olvasónak is a maga „műhelyébe”. Aki meg akarja látni, ebből megláthatja, mennyire gondos, alapos és már-már emberinek is mondható vívódással születnek az ÚR döntései. Mi pedig oly könnyen fogadjuk haraggal, mert a mi szempontunk szerint az rossz. Mit bizonyít a mi magatartásunk ilyenkor? Azt, hogy se nem ismerjük, se nem akarjuk megismerni Istent! Most azonban módot ad arra, hogy mint a fazekas házában Jeremiás, mi is többet tudjunk meg Teremtőnkéről. A fazekas mesterség elterjedt foglalkozás volt Palesztinában, de más vidékein is az akkori világnak. Az agyagedények készítése nem igényelt nagy technikai tudást, bonyolult berendezéseket. Inkább a megfelelő agyag és a kézügyesség volt a feltétele e munkának. A készítményekre pedig nagy volt a kereslet, hiszen a mindennapi életben az egyszerű emberek háztartásában vagy fából, vagy agyagból készült edényeket használtak.

Az ÚR a munkálkodó fazekas egyetlen cselekedetére hívja fel Jeremiás figyelmét. Elromlik, nem úgy sikerül az edény, ahogyan azt szeretne volna. Mit cselekszik, mit dönt e helyzetben a fazekas? Mert az, hogy összegyűrja az agyagot, újra kezdi a formálást – csak egy a lehetséges megoldások közül. El is dobhatná azt, vagy abba is hagyhatná a további munkát, vagy dühönghetne, átkozódhatna, valakit hibáztathatna..., de ne soroljam tovább, mert igen sok lehetséges döntést hozhatunk mi emberek. Maradjunk a fazekas cselekedetének vizsgálatánál. Ő azért kerül döntési

helyzetbe, mert valami elromlott. Nem azt mondom, hogy ő rontott el valamit. Lehet, hogy az agyag hibája miatt nem sikerült úgy az edény, ahogyan szeretne volna. De az is lehet, hogy a fazekas nem figyelt oda egy mozdulatára, s így ő az oka a sikertelenségnek. De lehet, hogy valaki, valami megzavarta munkáját, s az edénye ezért romlott el. Az okok felfedése, kivizsgálása és egyre szűkítése szinte lehetetlen, de szükségtelennek mégsem tartható, mert új hiba forrása lehet. A fazekas (a munkás) számára viszont célszerűbbnek tűnhet, ha azzal nyugtatja magát, hogy aki dolgozik, az hibát is elkövethet. És hasznosabb az ő szemszögéből, ha helyre hozza a hibát, úgy, hogy a kárt a legkisebb mértékűre csökkenti, mint ha kivizsgálná az okát. Így viszont elmarad az önvizsgálat, és marad egy megválaszolatlan kérdés, elvész az igazság egy részlete a fazekas számára. (Mint ahogy a keresztyén életből is, ha elmarad a bűnbánatból az önvizsgálat).

Az nem kétséges, hogy a döntést a fazekas hozza meg az agyag további sorsát illetően. De csak azok között a keretek között, amelyekben él, dolgozik, amihez ért. Nem mondhatja azt, hogy holnaptól rézedényeket készíték, vagy agyagból kardokat formálok majd, mert egyszerűbb a készítésük. Látnunk kell a döntést hozó korlátozottságát, saját határainkat.

A fentiek ismeretében nyer igazán értelmet az, amit Isten kérdése takar. „Vajon nem bánhatok-e én is úgy veled, Izráel háza, mint a fazekas?” Nemcsak az juthat eszünkbe e kérdésből, hogy igen, hanem az is, hogy irtalmas szeretetéről tesz bizonyosságot akkor, amikor választott népével nem bontja fel szövetségét, hanem egy fájdalmas, de jövőt mentő beavatkozás mellett dönt. Mert úgy is határozhat – megteheti –, hogy megsemmisítő erővel kitép egy-egy népet az emberiség történelméből. Ám van egy türelmi idő is, mielőtt a végrehajtás megkezdődik. S ahol megbánást, bűnbánatot, megtérést tapasztal, ott Ő is kész változtatni

szándékán. De fordítva is történhet. Az építés szándékával kezdett munka megsemmisítéssel záródhat, ha visszaélést tapasztal a kiválasztott részéről Isten. Erről ma sem feledkezhet el a hívő ember. Összegezve az elmondottakat, nekünk embereknek tudatosítani kell mindenkor azt, hogy Isten mindenhatóságát el nem érhetjük, a bűn által megrontott világban korlátlan lehetőségeink nincsenek. De van szerető Atyánk, aki türelmes gondossággal irányítja sorsunkat, ha figyelünk szavára. Ő nem abban leli örömét, hogy pusztítsa bűnös teremtményeit, hanem azt akarja, hogy megtérjünk, életünk legyen. Ad lehetőséget a megtérésre. Korlátlan hatalmát visszafogva felelősségünkre mutat rá, választási lehetőséget ad. A fazekasnak nem mondhatja meg az agyag, mivé formálja, az övéi azonban viselkedésükkel befolyásolhatják az ÚR cselekedeteit. Bárcsak sokszor adnánk rá módot. Ne feleljünk Igéjére úgy, ahogyan Jeremiás kortársai: „Nem érdemes! Mi már csak a magunk gondolatai után megyünk, és megáztalkodott, gonosz szívünk szerint élünk!”

Az elutasító feleletre úgy válaszol Isten, hogy engedetlen, makacs népét szembesíti az öntudatlan természet engedelmisségével, amellyel az megtartja a teremtésben neki adott törvényt, míg népe újra meg újra szembe szegül azzal, amit pedig önként fogadott el. Nem érdemlik-e meg a szétszórattatást, s hogy a veszedelem idején Isten is elfordítsa róluk tekintetét?

A szüntelenül ítéletet hirdető prófétával szemben egyre nagyobb kortársainak, szolgatársainak haragja. Jeremiás azt mondja – Istentől indíthatva – hogy sem a papok, sem a tanítók, sem prófétátszói nem Istenre figyelve szolgálnak, ezért veszedelmet hoz rájuk az ÚR. Ők – mert nem látják a veszedelmet – arról vannak meggyőződve, hogy Jeremiás alaptalanul vádolja, rágalmazza őket. Egyre egységesebbé válnak abban a szándékukban, hogy Jeremiást félre kell állítani, el kell hallgattatni, meg kell szégyeníteni. De éppen ez bizonyítja, hogy mennyire nem számolnak Isten hatalmával, csak a maguk hatalmát őrizgetve a jelennek élnek. Jeremiás így újra az őt küldő ÚR elé viszi panaszát. A prófécia teljesítését kéri, mert belátja, hogy a jóért is rosszal fizetők nem érdemelnek mást, mint azt, hogy szembesüljenek hamisságuk következményeivel.

Ima: Örökkévaló és mindenható Isten, kegyelmes mennyei Atyám a Jézus Krisztus által! Hálát adva gyarlóságaimat türelmesen elviselő szeretetedért, megköszönöm, hogy intettél arra most is, a földi élet nem a korlátlan lehetőségek helye a bűnös ember számára. Te vagy egyedül az, aki mindent megtehet mennyen és földön, én pedig csak elfogadhatom döntéseidet, vagy elutasíthatom lázadó szívvel. Igédél és Szentlelkeddel emlékeztess szüntelenül, hogy Te Fiadban Megváltót adtál, aki engedelmisségre tanít, és az örök élet jutalmát kínálja az övéinek. Segíts, hogy elnyerhessem azt, hogy másokat is erre a keskeny útra hívogatva szolgálhassak Neked. Ámen.

- id. f.-

BIBLIAOLVASÓ vezérfonal

1.	V.	Józs 2, 8-24	Mt 11,16-19
2.	H.	Józs 3	Mt 11,20-24
3.	K.	Józs 4, 1-9	Mt 11,25-30
4.	Sz.	Józs 4,10-24	Mt 12, 1-8
5.	Cs.	Józs 5	Mt 12, 9-21
6.	P.	Józs 6, 1-21	Mt 12,22-30
7.	Sz.	Józs 6,22-27	Mt 12,31-37
8.	V.	Józs 7, 1-10	Mt 12,38-45
9.	H.	Józs 7,11-26	Mt 12,46-50
10.	K.	Józs 8, 1-13	Mt 13, 1-9
11.	Sz.	Józs 8,14-35	Mt 13,10-17
12.	Cs.	Józs 9, 1-15	Mt 13,18-23
13.	P.	Józs 9,16-27	Mt 13,24-30
14.	Sz.	Józs 10, 1-11	Mt 13,31-35
15.	V.	Józs 10,12-27	Mt 13,36-43
16.	H.	Józs 10,28-43	Mt 13,44-52
17.	K.	Józs 11, 1-9	Mt 13,53-58
18.	Sz.	Józs 11,10-23	Mt 14, 1-12
19.	Cs.	Józs 12	Mt 14,13-21
20.	P.	Józs 13, 1-14	Mt 14,22-32
21.	Sz.	Józs 13,15-33	Mt 14,33-36
22.	V.	Józs 14	Mt 15, 1-9
23.	H.	Józs 15, 1-19	Mt 15,10-20
24.	K.	Józs 15,20-63	Mt 15,21-28
25.	Sz.	Józs 16	Mt 15,29-39
26.	Cs.	Józs 17	Mt 16, 1-4
27.	P.	Józs 18	Mt 16, 5-12
28.	Sz.	Józs 19, 1-23	Mt 16,13-20
29.	V.	Józs 19,24-51	Mt 16,21-23
30.	H.	Józs 20	Mt 16,24-28

M
Á
J
J
U
S

A JÓ PÁSZTOR HÁZA

adakozás

április

Nyitray Elemér - Malinova 1.500,- Sk

Továbbra is szeretettel fogadjuk adományait, amelyek árvaházunk mielőbbi üzembe helyezését szolgálják. Isten áldása kísérje a jó szívvel adakozók életét és szolgálatát.

Bankszámla számunk: 0552044933/0900,

SLSP, a.s.,pob.Král.Chlmeč Címünk:

Dobry Pastier n.o.,

Kostolná 216/3,076 51 Pribenik

"Dicsérem az Urat, amíg élek,
éneklek az én Istenemnek,
amíg vagyok."
(Zsolt. 146, 2)

MEGHÍVÓ

A Ladmóc-i Ref. keresztény gyülekezet teljes tisztelettel és szeretettel meghívja önt, szeretteit, ismerőseit és barátait a

**VI. LADMÓCI
KÖRISTALÁLKOZÓRA**

melyet május 18-án 14.00 órától gyülekezetünk templomában tartunk.

Mindenkit szeretettel várunk.

VILÁGOLDAL

Hitről hívóknak

Elhunyt Lukas Vischer (2008-03-14)

(Genf) - "Az Egyházak Világtanácsa és az ökumenikus mozgalom egy rendkívüli személyiséget, a látások emberét veszítette el, azt, akiben nagy szenvedély lobogott a földi élet jövőjéért és azért a látható egyházért, amely Krisztus hívása iránti hitben egyesül" - fogalmazott Samuel Kobia lelkész, az EVT főtákará. Szavaival az élete 81. esztendőjében, március 11-én elhunyt tudós református teológusra, Dr. Lukas Vischer professzorra emlékezett. Vischer fiatalon bekapcsolódott az ökumenikus mozgalomba, már 1961-ben. Az Új-Delhiben 1961-ben megtartott világgyűlésen a stáb felelős tagja. A II. Vatikáni Zsinaton megfigyelőként vesz részt, s egyik létrehívója annak a munkacsoportnak, aminek feladata az EVT és a római katolikus egyház közötti kapcsolatok előmozdítása. Ennek a vegyes bizottságnak egyik titkára volt. Az EVT Hit-, és Egyház-

szervezet Bizottságának 1966-1979. között igazgatója. Sok tanulmányt készített elő a keresztségről, az úrvacsoráról és a papi/lelkési szolgálatról. Azután is nagy hatással volt az ökumenikus mozgalomra, hogy az EVT-ben végzett munkájával 1979-ben felhagyott. "Mély teológiai tudásával, éles értelmével, hatalmas alkotó energiájával és erejével maradandó hatást gyakorolt az ökumenikus mozgalomra" - tette hozzá Kobia. - Lukas Vischer teológiát Bázelen, Strassburgban, Göttingenben és Oxfordban tanult. Doktorátusát Bázelen Oscar Cullmann újszövetséges professzornál szerezte meg 1952-ben. Nagy hatással volt teológiai gondolkodására a bázeli egyetemen Barth Károly és Eduard Thurneysen. 1980-tól a berni egyetem Teológiai Fakultásának ökumenikus teológiai tanszékén rendkívüli professzor. 1982 óta a Református Világszövetség Teológiai Osztályának vezetője. Jelentős munkái közül is kiemelkedik az a jelentős gyűjtemény, amibe "Református bizonyágtétel ma" címen összegyűjtötte a világ különböző kontinensein élő reformátusok legújabb hitvallásait, s azokat kommentárjával látta el. A Kálvin Kiadó megjelentette a református világcsaláddal és Kálvin örökségével foglalkozó nagyobb szabású tanulmányait füzetek formájában. Honlapunkon és a parokia.hu-n Békefy Lajos fordításában jelent meg számos modern hitvallási részlet Vischer könyvéből. Ugyanő Vischernek a reformáció jelentőségéről írt gondolataival ismertette meg nemrég az Olvasókat honlapunkon, a Tanulmányok rovatban. (ref.ch, wfn.org, 2008-03-14 - békefy-röhrig klaudia)

Aki a korszellemmel házasodik, hamar megözvegyül (2008-03-17)

(Lipcse) - W. Huber püspök, az EKD elnöke a lipcsei könyvásáron a saját vélemény megformálására és kimondására bízta a hallgatóságot. "Aki a korszellemmel házadosik össze, az csakhamar megözvegyül" - mondta. S hozzátette: ma sok embernek a "politikai korrektség", illetve ennek látszata fontosabb, minnt a világos gondolkodás és saját álláspontjának a kialakítása. Nem szabad mindent a korszellemnek és az ún. politikai korrektségnek alárendelni. Együttal hevesen követelte a muszlimok és német keresztyének békés együttélését. Ez pesze a másik féltől is bizonyos teljesítményt feltételez, például a befogadó ország nyelvének és értékrendjének a tiszteletben tartását. (glaubeaktuell.de, 2008-03-16 - békefy)

A hit fontos a svájciak többségének (2008-03-21)

(Zürich) - A Konso Közvéleménykutató Intézet 705 személyt kérdezett meg a 15 év feletti korosztályból német-, és francia nyelvű svájciak között. Ugyan a templomok padjai egyre üresebbek lesznek, mégis a svájciak többsége számára fontos a hit. A megkérdezetteknek 57 %-a úgy nyilatkozott, hogy a hit nagyon fontos számukra. Csak 19 % mondta, hogy a hit egyáltalán nem fontos. Az 50 év felettiak között 31 % vélekedett úgy, hogy nekik nagyon fontos a hit, 26 %-nak még mindig fontos. Istennel szemben az egyháznak sokkal kisebb a népszerűsége. A svájciaknak 61 %-ának nagyon kicsi vagy nem sok bizalma van az egyháziak iránt, így a lelkészek, papok, püspökök iránt. Csak 7 %-uknak van nagyon nagy bizalmuk az egyháziak iránt. Arra a kérdésre, miben látják a megkérdezettek a vallás szerepét, a megkérdezetteknek 64 %-a úgy vélekedett, hogy az élet értelmének a kérdésében, 60 %-uk szerint az élet válságainak a feldolgozásában, 59 % szerint olyan fontos döntéseknél, amikben az erkölcsről, illetve a lelkiismeretről van szó. Négy svájciából három (78 %) úgy vélekedik, a hit már néhány nehéz helyzetből kisegítette. 62 %-uk szerint a hit erőforrás a hétköznapiakhoz, 58 %-nak akkor jelent támaszt, amikor a halállal szembesülnek. (kath.ch, 2008-03-21 - békefy)

Templomi érmét találtak a régészek Jeruzsálemben (2008-03-25)

(Jeruzsálem) - Izraeli régészek a bibliai második templom idejéből származó ezüstérmét találtak egy kiszáradt gödörben, ami jó 2000 évvel ezelőtt kerülhetett oda. Az ezüstpénz a shekel rokona, s valószínűleg az volt a cél a pénzzel, hogy a Bibliában megparancsolt templomadót fizessék vele. Az érmét Jeruzsálem óvárosi negyedében találták. A második templomot Kr. előtt a VI. században építették, s az még fennállt Jézus napjaiban is. (Christian NewsHeadlines, 2008-03-24 - békefyröhrig klaudia)

Keresztyén és zsidó vezetők Izrael születésnapját ünneplik

(2008-04-02)

(New York) - Keresztyén és zsidó egyházi/vallási vezetők május 15-én együtt ünneplik majd Izrael állam megalakulásának 60. évfordulóját a "jeruzsálemi imabanketten". A zsidó állam születésnapja 1948. május 14-én volt. Az izraeli nagykövet, Asaf Shariv szól majd az estén, és a Keresztyének Együtt Izraelért szervezet alapítója, John Hagee lelkész is mond beszédet, de ott lesz Shlomo Riskin főrabbi is. (assistnews.usa, 2008-04-02 - békefyröhrig klaudia)

A lipcsei forradalmár lelkész utolsó békeimája (2008-03-30)

(Lipcse) Christian Führer lelkész, a lipcsei Miklós-templom neves prédikátora 65 éves korában nyugállományba vonult. A teológus-lelkész neve az NDK idejében vált közzismertté, hiszen 1982 óta ő kezdeményezte és tartotta a híres hétfői könyörgéseket a békéért a templomban, ami messze földről is vonzotta az embereket. Most vasárnap tartotta hivatalosan az utolsó békekönyörgést. 1989 őszén a békeimák voltak a közvetlen kiváltói a hatalmas lipcsei demonstrációnak, ami társadalmi változást követelt. Egy év múlva megtörtént a két országgrész vértelen újraegyesítése. A rendszerváltozás után is megőrizte kezdeményező lendületét a lelkész, akkor az imák már nem a békéért szóltak első renden, hanem a nincstelenekért, a jogi szélsőségek ellen, s az iraki háború elleni tiltakozásként hangzottak el. 2005-ben a protestáns lelkész Gorbacsovval együtt megkapta az augsburgi Béke-díjat. (Jesus.de, 2008-03-30 - békefyröhrig klaudia)

Egy áldott lélek emlékére *Mottó: „Mások boldogságát munkálva, megtaláljuk saját boldogságunkat.” /Platon/*

Élete mottójává vált, bár nem is tudatosította. Közel 40 évig szemlélhettem, hogyan teltek évei örök tevékenységben. Nem ismerte az olyan fogalmakat, hogy unalom, és nincs hozzá kedvem. Mindig talált valamit, amivel kitöltötte napjait és estéit, ha nem családi körben, akkor a rokonságban vagy az ismerősei között, ahol éppen szükség volt a segítségére. Talán úgy gondolta, az ő sorsa az, hogy mások boldogulásán munkálkodjon. Mindannyiunké ez kellene, hogy legyen, csak nem vagyunk rá képesek, ilyen mértékben.

Szerettük. Megkülönböztetett szeretetünk jeléül 'Balla ángyónak' hívtuk mi is, mint mindenki a rokonságban. Vasárnap még templomban volt, mint mindig, s hétfőn reggel már érte szolt a harang. 89 évet élt. Egyetlen kívánsága volt, hogy soha ne legyen mások terhére. Megadatott neki. Olyan csendesen távozott, mint amilyen csendesen élt. Elvesztésével szegényebbek lettünk. Talán nem is sejtette, és mi sem, hogy távozásával ilyen űrt hagy maga után. Temetésén egy dolgot újra tudatosíthattunk, hogy a hit szeretetteljes cselekedetekben nyilvánul meg leginkább életünkben.

„Ne csak az ábrázatban, hanem a lélekben keresd az ember igazi arcát.”

Id. Demes Tiborné

angol nyelvtábor

A Református Tanulmányi Központ ebben az évben is megrendezi az Angol Nyelvtábort alap és közép és főiskolások számára.

A táborok időpontjai:

- 2008. július 20-26 az alapiskolás (10-14 éves korosztály) részére **részvételi díj 1500,- Sk**
- 2008. augusztus 3 - 9 a közép és főiskolások részére **részvételi díj 1600,- Sk**

Jelentkezni 2008. július 15-ig lehet telefonon: 056-6282560, faxon: 056-6395396 E-mail: csoma@copusnet.net címen.

GYÜLEKEZETEINK életéből

Áldásokban gazdag szolgálataink

2008, a Biblia Éve kapcsán, nagyon sok ötletet találhattunk a református honlapon, ennek az eseménynek a megünneplésére. A kiséresi gyülekezetben nagycsütörtökön és nagypénteken ezekből az ajánlatokból dolgoztunk fel kettőt. Nagycsütörtök estéjén a konfirmandusok adták elő dramatizálva, hogy melyik tanítvány, hogyan élte meg nagycsütörtök megdöbbenő, váratlan, szenvedésekkel teli éjszakáját. Nagypénteken pedig a kis hittanosok adtak elő Gyermek passiót. Ezeket az eseményeket több okból is áldásosnak mondhattuk. A gyerekek a szerepjáték által mélyebben tudják átérezni nagypéntek, egy „hétköznapi” nap fontosságát, örömmel telibben tudják megünnepelni a húsvét vasárnapot, ami szemükben bizony nem olyan izgalmas, mint a húsvéthétfő. Másrészt gyülekezeteinkben többen részt vettek ezen a két alkalmon, mint tették eddig. Továbbá, az egyre inkább nagyobb legátushiány, ami az ünnepek alkalmával színesíti a gyülekezeti életet, valamelyest pótolva volt. Nem

beszélve arról, hogy a fiatal biznyságtévők mindig is megerősítőleg hatott a már keresztyén, és még nem Krisztust követőkre egyaránt. Ezek az esték akár jövő év nagyhetében is feldolgozhatók, hiszen üzenetük változhatatlan, akár csak Urunk, akinek hála legyen, hogy sokszor, sokféleképpen tehetünk róla biznyságot.

Blanár Gabriella

Pál apostol életéből „vizsgáztak”

A korábbi évekhez hasonlóan idén is sor került a Zempléni Egyházmegyében a bibliaismereti vetélkedőre. Ez esztendőben, a Biblia éve kapcsán is időszerű volt a gyerekek, ifjak figyelmét a Szentírásra, annak örök érvényű üzenetére irányítani. Nem is volt ez titkolt vágyunk, hiszen a vetélkedő témájaként Pál apostol életét választottuk, akinek a személyén keresztül nagyon jól látható az, hogy mit kellett kiállnia az apostolnak és az ő szolgatársainak az Evangélium hirdetéséért, a Krisztusról szóló örömhír továbbadásáért; ugyanakkor azt is láthatták a vetélkedőre készülő, hogy milyen csodák történtek egy-egy missziói út során, az Evangéliummal találkozó emberek szívében.

Pál apostol életének, az Apostolok Cselekedeteiről írott könyv válogatott fejezeteinek a megismerése kissé talán ne-

héznek tűnt a rengeteg helyszínen, számtalan adat megtanulása miatt. Azonban a témaválasztás vélt nehézségének ellentmondtak április 12-én, a vetélkedőre a királyhelmei gyülekezeti házba érkező gyermekek, ifjak, a felkészült csapatok, amikor a vetélkedőn számot adtak tudásukról. Úgy gondolom, hogy nem túlzás azt állítani, hogy mind a kis, mind pedig a nagy kategóriába érkező csoportok a legapróbb részletekig megtanulták a nagy apostol életútját, missziói útjának helyszínein történetektől egészen az apostol biznyságtételeinek a szövegéig.

A vetélkedő áhítattal kezdődött, amin a jelenlévők egy kis éneket is megtanultak Pál apostolról. A közös éneklés után, mely talán a különböző gyülekezetekből érkező gyermekeket is kissé összekovácsolta, következett a napi programnak, a vetélkedő menetének a bemutatása, valamint a vetélkedő érekelésének a szempontjai is elhangzottak. Ezután külön csoportokra osztottuk a 4-6. valamint a 7-9. osztályos tanulókat, a már eleve így csoportokat alkotó csapatokat. A két kategória „versenyzői” külön termekben feladatlapok kitöltéséhez kezdtek, ami a bibliaismereti vetélkedő első része volt. Már itt nyilvánvaló vált a gyermekeket a vetélkedőre készítő lelkészekből, hitoktatókból összeállt zsűri számára a csapatok felkészültsége, hiszen a nehéznek gondolt feladatokat pillanatok alatt megoldották a csapatok. A zsűri meglátása szerint a pontvesztések is csupán figyelmetlenségből, vagy inkább a feladatlapok minél előbbi leadásáért folytatott küzdelemből következtek. És itt tulajdonképpen el is dőlt a vetélkedő helyezettjeinek végső sorrendje,

hiszen az írásbeli részt követő szóbeli részben szinte minden csapat tökéletes választ adott, s így maximális pontszámot szerzett. A vetélkedőnek része volt az éneklés is; tíz előre meghatározott éneket kellett megtanulni, és a vetélkedőn a versenyzők által kihúzottat elénekelni. Ezért az éneklésért pluszpontok jártak, de itt is a maximális pontszámokat zsebelték be a csapatok.

Öröm volt azt látni, ahogyan az éppen nem versenyző, nem szóbeliző csapatok, megbeszéljük a kérdéseket, élményeiket, esetleges hibáikat. Jó volt látni, ahogyan a várakozók a Szentírást lapozzák és az időközben felvetődő kérdésekre keresik a választ. S mindezt azon generáció tagjai, akikkel kapcsolatban a legtöbbször már csak a negatív vélemények fogalmazódnak meg, akiket sokan már nem tudnak összeegyeztetni Isten dolgaival, a hit kérdéseivel. S most mégis ők tanulták hosszú heteken keresztül Pál apostol életét, ők olvasták az ígét, ők próbálták eszükbe vésni, szinte a magolás módszerével megtanulni a páli bizonyágtételek szavait, vagy éppen az apostolokkal szemben állók érveléseit.

Miután mind a két kategória csapatai a szóbeli részen is túl voltak, és a pontok összeszámolása után a zsűrik is felállították a helyezettek sorrendjét az eredményhirdetésre, az összegyűlt kis sereg közös ebédre indult egy helyi étterembe. A kiadós ebéd után, visszatérve a gyülekezeti házba, következett az eredményhirdetés. A vetélkedő során nyilván-

valóvá vált, hogy nagyon kis különbségek vannak a páli életút elsajátításának tekintetében a különböző csapatok között, ám a vetélkedő formája megkövetelte, hogy sorrendet állítsunk fel, és ennek függvényében hirdessük ki az eredményt. Ugyanakkor azt is biztosan állíthatom, hogy a vetélkedőre készülőek mindannyian gazdagabbak lettek Pál apostol életének megismerésével, az énekek megtanulásával, sok-sok igevers elsajátításával. De gazdagabbak lettek egy szép nappal, talán számukra is felejthetetlen élményekkel, hiszen az eredményhirdetés után még együtt maradtunk és közösen néztünk meg egy filmet Pál apostol életéről. A film érdekessége, hogy a feldolgozás híuen követi a Biblia szövegét, ami a vetélkedőre készülő fiataloknak nagyon tetszett, hiszen sokan szinte a filmmel együtt tudták mondani a történeteket, az elhangzott párbeszédet.

Öröm volt együtt lenni, jó volt látni, hogy a heteken keresztül Pál apostolt tanuló gyermekek, ifjak örömmel beszélnek a nagy bizonyágtétevről, hogy nem hiábavaló a befektetett idő, fáradság. Jó volt együtt lenni, s mindezek után csupán azt kívánhatjuk, hogy az Úr Isten tegye gyümölcsözővé, bőségesen termővé azokat a magokat, ígétet, történeteket, amiket a vetélkedőre készülve hintettek el a készülő fiatalok szívében.

Molnár István

Uwe Martin Schmidt missziós lelkipásztor halálára (2008-04-21)

Szomorú szívvel vette tudomásul a Szlovákiai Református Egyház és mindazok, akik szerették és ismerték Uwe-Martin Schmidt missziós lelkipásztort, hogy április 9-én, a hajnali órákban megszűnt a szíve dobogni és Teremtője hazahívta a menyeyei otthonba. A református lelkipásztor három gyermeket hagyott hátra.

A 90-es évek elején segélyszállítmányokat szervezett Szlovákiába, így került kapcsolatba a szlovákiai református egyházzal. 1994-ben érkezett családjával együtt Jókára, ahol először - az egykori református iskolában egy missziói központot épített ki, amely a Bethlehem nevet kapta. Aztán megvásárolta a falu végén álló egykori kastélyt, amelyben gyermekotthont hozott létre. A Jó Pásztor néven működő otthon 2000-ben nyolc gyermekkel kezdte meg működését. Közben 50 hektárnyi mezőgazdasági területen gyümölcsöt, zöldséget, szőlőt termeltek és háziállatokat is neveltek, hogy fenntartsák a gyermekotthont és a missziós központot. Uwe Martin Schmidt a sokszorosan hátrányos helyzetű szlovákiai romák között is szolgált, és hozzájárult ahhoz, hogy roma nyelvre

is lefordítsák a Szentírás egyes részeit. Segítette a ruszinokat is, támogatása révén megjelenhetett a ruszin nyelvű Biblia. Kivette a részét a református teológusok képzéséből, először a Kálvin János Teológiai Akadémián, később a Selye János Egyetem Református Teológiai Karán, ahol docensként tevékenykedett. Doktori disszertációját Martin Luhterről tervezte megírni, amit sajnos már nem tudott befejezni. Öt éve docensként működött a Lahn menti Marburg Református Teológiai Akadémiáján is, ahol évekkel ezelőtt teológiai tanulmányait folytatta.

Temetésén felesége, Regina által kiválasztott ige alapján Erdélyi Géza püspök szövege alapján: *Én vagyok a feltámadás és az élet, aki hisz énbenem, ha meghal is, él. És aki él, és hisz énbenem, az nem hal meg soha.*

felvidék.ma

Kálvin év 2009

A Szlovákiai Magyar Református Lelkészegegyesület, a Református Tanulmányi Központ és a Magyar Református Lelkészegegyesületek Választmánya a Kálvin János születésének 500. évfordulója alkalmából tanulmányi kirándulást szervez 2009. március 20.-27-én. Utunk során felkeressük a svájci reformáció fontos városait, Genf, Lausanne, Bern, Zürich. Szállás a Thun tó melletti Gwatt református konferenciaközpontban (www.gwattzentrum.ch).

Részvételi díj 13.500,- Sk, amely tartalmazza az utiköltséget, 7 éjszakai szállást, valamint félpanziós ellátást. Utazás 45 személyes léghajónál autóbusszal.

Jelentkezni a Református Újság telefonszámán és e-mail címén lehet 2008. augusztus 30-ig.

„...felépítik az ősi romokat, helyreállítják a régi omladékokat...”

Istentisztelet a romok között

„Nincs ajtó, ablak, a tető majd ráncszakad – és a szél befúj...” állt a meghívóban, mely Istentiszteletre hívta a Berzéte környéki híveket, gyülekezeti tagokat, érdeklődőket, és a csupán szimpatizánsokat is – felekezetre való hovatartozás nélkül. És sokan voltak az érdeklődők, mert olyan dolognak lehettek a szemtanúi, ami nem mindennapi. A létfenntartásáért küzdő pici Felső-Gömöri gyülekezet vezetése látást kapott az Úrtól. Ott, ahol sokszor a parókia havi kiadásai is gondot jelentenek, s emellett műemlék templomot javítunk; ott, ahol egyre kevesebb a fiatal, mert külföldön kénytelenek munkát vállalni – mi nem a lassú haldoklásra rendezkedtünk be, hanem az életnek, a jövőnek, Isten országának kezdünk el építeni...

Árvaház, keresztyén ifjúsági központ, közösségi ház, szálláshelyek, misszió – ebbe még a „nagyok”, a sok száz fős, bérleti díjakkal, biztos bevételi forrásokkal rendelkező gyülekezetek is félve vágnak bele. Nekünk pedig semmink nincs... – illetve a legnagyobb kincs birtokosai vagyunk – hitünk van!!! Meg egy épületünk, a valamikori református iskola, ahol oly sokan tanultak gyülekezete-

imből egy emberöltővel ezelőtt. Ezt az iskolát sikerült visszakapnunk rengeteg ima és töretlen hitű utánajárás következtében. Gyülekezetünköt pedig a non-profit szervezetünk, az Ében-Hatézer (mert mindeddig megsegített bennünket az Úr...) vette hosszú távon bérbe annak fejében, hogy a teljesen lepusztult, lerombolt, kirabolt épületet felújítja, és az Úr szolgálatába állítja.

Az ingatlanban – amíg „nem volt” gazdája – szipusok, hajléktalanok tanyáztak és szerveztek különféle orgiákat, szeánszokat (erről tanúskodnak a falakon ékeltlenkedő fordított kereszt, sátán-jelek, anarchia- és cannabis feliratok, valamint a rengeteg mocskok, szemét, üres üvegek, fecskendők, melyeket a gyülekezet tagjaival

és a helyi roma fiatalokkal közösen takarítottunk el). A gyülekezet vezetője fontosnak tartotta, hogy a fizikai takarításon túl lelkileg is megtisztítsuk, kisöpörjük az épületet, és megszentelődjön az Úr Szent Lelkének jelenlétével.

Megfoghatatlan, leírhatatlan és felejthetetlen az a hangulat, amely szétáradt a romok között azon a vasárnap délután. A gyülekezet lelkésze Ézsaiás könyvének 61. részével köszöntötte az egybegyűlteket, s kívánta, hogy megláthassuk mi is az Úr dicsőségének palástját. Ezek után Pintér Béla és dicsőítő csapata énekelt Istentől, a kegyelemről és áldásról, valamint a szeretetről a gyülekezetünk gyermekeivel. Csodálatos volt, hogy az idősebb testvérek sem ütözkö-

tek meg az elektromos gitár, vagy a szintetizátor, mikrofon hangjain, hanem elfogadták – mert látták saját szemükkel –, hogy a modern zene is Isten szolgálatába állítható, sőt fiataljaink kimondottan örültek a változásnak. Az ének után Szczy Sándor, a Magyar Baptista Szeretetszolgálat vezetője erősített bennünket Igei üzenettel, melynek mondanivalója az volt, hogy a lehetetlennek tűnő dolgok lehetőségessé válnak az Isten kezében. Bizonyosságot tett a szeretetszolgálat indulásáról, s hogy hogyan lett a lehetetlennek tűnő 5000 forintból 12 év alatt 1,5 milliárdos évi költségvetés. Beszélt az öthalról és két kenyérről, hogy a lehetetlen elég volt a tömeg étkeztetéséhez, s beszélt Péter tengeren járásáról, kiemelve, hogy nem a vízen járás volt elsősorban a csoda, hanem az, ahogyan Péter Isten szavának engedelmeskedve fölemelte a lábát és kilépett a hajóból. Hangsúlyozta, hogy így teszi most meg hitben a lépést ez a gyülekezet is, engedelmeskedve a látásnak, a belső hangnak, Isten akaratának. Az Igehirdetés után a szolgálattevő külön imádkozott azokkal, akik ezt igényelték, majd szeretetvendégség következett, ahol nagyon finom süteményeket, pogácsákat kóstolhattak meg vendégeink. Ez úton köszönjük meg a Kőrösi, Jólézi és Rudnai finomságokat.

Hisszük és valljuk – hiszen éreztük –, hogy Isten jelen volt az Ő Lelke által ezen az alkalmon. Megerősödtünk lélekben, és tudjuk, hogy a lehetetlen lehetségessé válhat nálunk Berzétén is az Úr segítségével. Mi az Ő kezébe tettük ezen az áldott vasárnapon az épület ügyét. És tudjuk, hogy neki gondja ránk. Legyen ezért egyedül Ővé a dicsőség.

Mudi Róbert

Kistárkányi Húsvéti Koncert

Kistárkány Község Önkormányzata és a Kistárkányi Református Keresztyén Egyházközség közös rendezésében az idén immáron negyedszer került megrendezésre a „Kistárkányi Húsvéti Koncert” ez év március hó 30-án.

„Az emberi élet úgy ahogy van, egy nagy istentisztelet. Ugyanúgy egy hatalmas istentisztelet a világmindenség ezerféle megnyilvánulása a maga csodálatos harmóniájában. Mi - sokszor helytelenül - bezártuk istentiszteletünket a templomba és csak az ún. odailő formákat tartottuk meg. Pedig az Istent igen sokféleképpen lehet tisztelni, ugyanúgy amint Ő is sokféleképpen szól hozzánk és üzen nekünk csodálatos mivoltáról.

Templomainkból soha sem hiányzott az ének, a zene s bátran mondhatjuk, hogy a zene nyelvén elmondott imádság a legmélyebb érzelmű imádat. Honnan lenne annyi szó, kifejezés amellyel

kitudnánk beszélni Isten előtt érzéseinket. Ez alkalommal tehát örömmel üdvözljük ezt a koncertet, amelynek templomunk adott helyet, s köszönjük, hogy templomunk hangjaiktól zenghet gyönyörűségünkre, lelkünk épülésére. Beszéljen hát az ének, a zene, hassa át szíveinket, az Istennek szolgáljon kellemetességgel.”

A zene, az ének ez alkalommal a következő előadóktól szólt kellemetességgel a nagyszámú érdeklődők felé: Egressy Béni Zeneiskola Régi Zenei Együttese Miskolcra, a Calix Kistárkányi Református Női Énekkar, Nagy Livia operaénekesnő, Tiszai Nagy Menyhért, Nagytárkányi Római Katolikus Egyház Énekkara, Tisza Népdalkör, Patria együttes Kassáról, valamint a rendezvény ünnepélyességét Dr. Bajza József, Orlovsky Erzsébet és Ramocsa Emese a Miskolci Nemzeti Színház színművésznőjének előadása emelte.

Nagy Zoltán

HÚSVÉTVÁRÓ GYERMEKDELUTÁN ÚJLÓTON

Ez éven is gyülekezetünk kicsiny gyermekerege örömmel gyűlt egybe, hogy együtt örvendezzen és mélyítse el szívében az evangéliumot, húsvét üzenetét..

E délután központi gondolata és üzenete mindannyiunk számára az volt, hogy a mi Urunk az Úr Jézus Krisztus helyettünk vállalta a kereszthalált, hogy nekünk ne kelljen a bűneink miatt meghalunk, hanem örökéletünk legyen!

A közös délután énekekkel, üzenet átadással és imádsággal kezdődött, amit a csoportos foglalkozások követtek. Elgondolkodtunk, elbeszélgettünk arról, hogy a rosszaságnak, engedetlenségnek, a bűnnek van-e következménye? Arról, hogy kit büntet meg a szülő, ha a gyermek nem azt teszi, amit kell. S vajon ki kap rossz jegyet az

iskolában, ha nem készülünk fel kellőképpen az órára? Átvállalhatja-e más ember a mi vétkeink büntetését?

A gyermeki lelkesedés, a tiszta öröm, az őszinte válaszok által eljutottunk oda, hogy ember ilyet nem tehet, de a mi Urunk megtette. Aki értünk, Isten gyermekeiért, halt meg és támadott fel.

A foglalkozások keretén belül volt tojásmozaikozás, festés, húsvéti üdvözlőkártya készítés, rajzolás...de nem maradt el a közös, a megérdemelt munka utáni falatozás, teázás sem.

Hála legyen az Úrnak minden ilyen alkalomért, amelyen még ad gyermekeket és segítőtársakat, akikkel együtt tudjuk vezetni gyermekeinket -reménység szerint -Istennel tetsző módon, a felé vezető úton. Akikkel együtt még lehet énekelni:

*Örvendezz, örvendezz, mert él az úr,
feltámadott, sírja üres maradt,
ahogy megmondta bizony, úgy lesz ma s örökké!*

K.Sz.R.

Közgyűlés az Amerikai Magyar Református Egyház Keleti Egyházmegyéjében (2008-04-06)

Az Amerikai Magyar Református Egyház Keleti Egyházmegyéje március 30-án tartotta éves közgyűlését a New York-i gyülekezet templomában. Az egyházmegyéhez tartozó 13 gyülekezet képviselőit Dr. Kocsis Attila esperes köszöntötte és jelentésében beszámolt az elmúlt év eseményeiről, örömeiről és nehézségeiről. Meghatározza és reménységgel tölti el az egyházmegye közösségét, hogy három új gyülekezet is alakulóban van, olyan területeken ahol korábban nem volt jelen a magyar református egyház. Észak- és Dél-Karolina államokban, Bostonban és Atlantában az elmúlt hónapokban igen komoly missziói munka kezdődött az ott élő magyarok között, aminek ígéretese az eredményei. Három új lelképásztor, Szilágyi Csaba (volt Budapest-fasori beosztott lelkész) Debreczeni András (Kraszna, Királyhágómellék) és Tóbiás Attila (Prága) kapta meg a szolgálati megbízatást ezeken a helyeken.

Az egyházmegyei közgyűlés megerősítette tavalyi határozatát, amelynek alapján ismét meghívja a Debreceni egyházmegye 3 fős ifjúsági delegációját az amerikai magyar református egyházak nyári táborozására.

A közgyűlés szintén határozatot hozott arról, hogy az október 12. napján New Yorkban, Bölskei Gusztáv püspök és a Debrecen-nagytemplomi kórus szolgálatával tartandó istentisztelet az Amerikai Magyar Református Egyházak jubileumi Kálvin Évének megnyitója is legyen egyben.

A közgyűlésen részt vett Szabó Sándor püspök, aki általános tájékoztatást adott az egyháztest életéről és azokról az örömdetes eseményekről, hogy a nyugati egyházmegyében is új gyülekezetek alakulnak. Istennek legyen hála, hogy egyházunk megtalálja a szolgálat új formáit a diaszpórában élő magyarok és reformátusok között.

(Kocsis Attila)

Jubiláló lelkipásztor köszöntése Kiskövesden

2008. március 30-án a délelőtti istentisztelet végeztével a Kiskövesd-i református egyházközség és presbitériuma nevében Kasko László egyházközségi lelkipásztorunkat Nt. Szaszák Józsefet köszöntötte életének 60. születésnapja alkalmából, aki immár 33. éve szolgál a gyülekezetben. Méltatta, hogy sok minden van ebben a 60 esztendőben és annak a jó felét a kiskövesdi gyülekezetben töltötte el a gyülekezet iránti felelősségteljes szolgálatával. Istennek csodálatos ajándékként kapta a születésnapját megelőző napon a második unokáját. Kasko László gondnok a lelkipásztor és családja életére, valamint a további szolgálataira Isten áldását kérve átadta a gyülekezet szeretetük és megbecsülésük jeléül. Sallai Erzsike (8 éves) és Zselenák Stefánia (10 éves) iskolás leányok szép szavallatokkal köszöntötték a köszöntést. Az önkormányzat részéről Máté Ágnes polgármesternő köszöntötte a lelkipásztor méltatva az immár több mint másfél évtizedes együttműködést és Isten áldását kérte a jubiláló további életére és szolgálataira.

A jubiláló lelkipásztor megköszönte a gyülekezet kedvességét hálát adva Istennek a gyülekezetben eltöltött éveikért és szolgálataikért. Megköszönte a jókívánásokat, a meleg szavakat és az ajándékot Isten áldását kérve a gyülekezet életére.

Végezetül Kasko László egyházközségi lelkipásztorát és a záró ének után az ajtónál mindenki pár szóval gratulált. A lelkipásztor süteményre és frissítőre invitálta a gyülekezet tagjait,

Istennek legyen hála mindenkéért!

Máté Etelka

Sándor Károly

Májusi kórus (részletek)

Kín facsarta vérben születik az Élet,
és a vágy, sejtés, titok testet ölt..
Egy fáradt sóhaj a vajúdás vége.
Igy lett az ember, a szabadság s a Föld.

Dohos pince mélyén fonnyadt életünk,
denevérszárnyú hitünk csapkodott,
remény-mécsesünk olajsomjas fénye
sokszor már úgy tűnt kiég, elfogyott...
-ötéves gyermek fényre, napra vágyik,
virágos rétre, de nem volt szabad.
A felhőtlen égre vasmadarak szálltak
s vadvirág siratta meg a holtakat.
Ötéves gyermek fényre, napra vágyik,
virágos rétre, de jaj,, nem volt szabad...
-Elaludt. Álmában játékvilág várja.
Bekopog a mesék királyi várába.
Királykisasszonyok, tündérek világa
csillog szeme előtt, s csodálva csodálja...
Álomkerék fordul: a mesének vége.
Egy kisgyermek zokog lent a
pincemélybe.
-Édesapám! - kiált, s könnyes szemmel
nézik,

akik körülfogják, s az álmát
megértik.

Édesapám! Jöjjön, anyuka is
várja.

De szép csillogó a katonaruhája.
Hol volt ilyen soká? Édesapám,
drága...

Elhalóan pislog a mécses világa.
A kisgyermek alszik. Mosoly az
orcája.

Álmodik, álmodik: édesapa,
drága...

Jó lenne mindent elfeledni,
sosem idézni a borzalmakat.
De ha mégis emlékezünk:
nem azért tesszük, hogy fájjanak.

Minket a szabadság érlelt
nagykorúvá.

Mint a napfény,
ha tavasszal ragyog:

szívünkben élnivágyás lángol,
és sohasem akarunk
láttni bánatot:
anyát, aki fiát sosem látja többé,
feleséget sírva, imát ismételve,
gyermeket, akinek álmkép az apja,
fásult szívű harcost halálba rohanva.
Falvak és városok égre csapó lángját,
ártatlan milliók rémült sikoltását,
virágéleteknek vértlen kimúlását,
madárfészek-otthon összeomlását.

Miként a szabadság
érlelt nagykorúvá,
anyacsókú béke
volt bölcsőnk felett
s nemzedékünk egy újult világnak
szerelme, gyermeke és oltalma lett.

Május köszöntjük az a jöttödet,
amikor a béke jött veled,
s földünkön szilánk-tépte ágak
verejtéke hullott, hogy
begyógyulnánk.

Március 15-i ünnepség Jabloncán

A jabloncai gyülekezet, mint minden évben, az idén is megemlékezett az 1848-as szabadságharc 160. évfordulójáról. Gyülekezetünk volt lelkipásztora és a régió esperese Kaposy György honvédhadnagy is harcolt az 1848-as szabadságharcban. Szinben született 1829-ben (ma Magyarország) és 1901 április 6-án halt meg, Jabloncán.

A sírkertben a polgármesterasszony Tamás Éva ünnepi beszédében kiemelte, hogy március 15-e a magyar szabadságharc-ünnep. Ezt a napot mi magyarok tettük ünnepé. Nem örököltük, nem kaptuk, hanem teremtettük. Teljesen és tökéletesen a miénk. A mi ünnepünk, a mi szabadságharcunk. Amíg lesz magyar, addig lesz március 15-e is, lesz magyar szabadságharc. Március 15. nemcsak ünnep, de olyan nap, amit szeretünk.

A lelkész a Józsué 6. 1-20 és a Zsid. 11,30 alapján emlékezett az eseményekre. Jézus egész élete nem volt más, mint az előítéletek lebontása. Maga mellé vette tanítványul a vámszedőt, bement Zákheus házába. Az előítéletek kőfalait kellett finom vésőkkel, és durva kalapáccsal lebontani. Jézus azért küldte tanítványait, hogy közösséget vállaljanak a megvetettekkel. Keményebb kőfal az előítéletnél a gyűlölet. Legtöbbször ennek nincs is semmilyen személyes oka. Csak

egyszerűen félelem, bizonytalanság, az előítélet dagad fel és válik gyűlöletté.

Ezért mondja Jézus: „imádkozzatok”. Jó lenne végig gondolni, kitől választ el szívünkben kőnél is keményebb fal előítéletből, közönyből. Egy-egy imádságban egy-egy kődarabot dönthetünk le. Ebben segít Jézus. Amíg Ő le nem rombolja a kőfalakat szívünkben, addig az-az átok sújt minket, hogy nem érhetjük el lelkünk nyugalalmát. Mint ahogyan amíg álltak Jerikó kőfalai, a honfoglaló nép nem léphetett be a megígért földre. A földre, amely a hazát jelentette. Ahol békében élhetett, nevelhette gyermekeit és biztonságot talált volna. Ezért a biztonságos hazáért harcoltak eleink az 1848-as szabadságharcban. A lángelkű költő Petőfi elszakadt a földtől, de összeforrt a hazával. Elszakadt a rendiségtől, amelyben a földhöz való viszony játssza a főszerepet, de nem, szakadt el a föld népétől. A nép képviselői, a néppel egybeforrt nemzet költőnk szemével nézi a magyar tájat, az országot. A szabadságot úgy éneklé meg és úgy ünnepli, mint egy világot mozgó erőt. Ugyanazzal a felfokozott indulattal szól, mint később Ady Endre: „Egy ember szól, de milliók nevében”. Ugyanezt tette Jézus. Ő nem csak az Istentől elszakító magas falat rontotta le, hanem az embert

embertől elválasztó falakat is. Így akar elvezetni az isten fiak szabadságára. A síremléknél a Református Gyülekezet, a Községi hivatal, a Csemadok és az MKP helyezte el koszorúit. Az ünnepség Gece Arletta szavalatával kezdődött és Kovács Bianka szavalatával és a Himnusszal ért véget.

S.K.

Vígasztaljátok, vigasztaljátok népemet, így szól Istenetek!

A 60. életévét betöltő Mártha Géza köszöntése

Szóljatok Jeruzsálem szívéhez, és hirdessétek neki, hogy vége van nyomorúságának, hogy bűne megbocsáttatott; hiszen kétszeresen sújtotta őt az Úr keze minden bűneiért.

Ézsaiás 40,2-3

A lelkipásztor dolga a mindenkori vigasztalás, a szívhez szólás, akkor is ha kétszeresen, vagy sokszorosan sújtja őt az Úr. Aki pedig vigasztalni tud, és a „sújtásokban” is helyt áll emberileg is megérdemli, hogy megbecsüljék szolgálatát, és minden munkáját.

Mindezt szem előtt tartva, szép ünnepségnek adott otthont a nagyszalmenci gyülekezet 2008.március 13-án. Nemcsak a megszokott egyházlátogatás alkalmára került ekkor sor, hanem a gyülekezet gondnoka a közösség hűségese lelkipásztorát is köszöntötte. Révész Lajos a gyülekezet kúratora

és Éles Pálné presbiter egyszerű szavakkal és verssel köszöntötték lelkipásztorukat, akinek az Úr 60 életévét ajándékozott. Az istentisztelet köszöntés után az egész gyülekezet kötetlen együttlét alkalmával fogyasztotta el az ünnepi, református jelképekkel gazdagított, Biblia formájú tortát. Hasonló köszöntésre került sor a szirénfalvai leányegyházban is 2008.március 16-án.

Az egyházmegye lelkészi közössége nevében mi is csatlakozunk a köszöntésekhez, és kívánjuk, hogy Isten adjon erőt és egészséget egyházmegyénk esperesének minden szolgálatához: **„Add-meg énnékem a'te idvezítésednek örömét, és az engedelemnek lelkével erősíts meg engemet. Tanítom a bünösöket a'te útaidra, és a bünösök te hozzád megtérnek.”** (Aranyos Biblia, Sóltárok 51,14-15)

-tf-

Nagyböjti áldások halmaza

A „református böjt” lényegén elmélkedve, igyekeztünk ráérezni arra, ami a legjobban elválaszt bennünket Istentől, hogy aztán megpróbálhassuk letenni azt. Bukdácslásaink közepette lépten-nyomon Isten ajándékaival találkoztunk, ki rengeteg alkalmat készített számunkra ismét a Vele való találkozásra. Még a böjt kezdete előtt vidám és szép számú közösségben együtt ünnepelhettünk Farsang apropóján az. I. Református Bálunkon, melynek magas bevétele is arról tanúskodik, hogy Zselízen élő és élni akaró gyülekezet van. Majd böjt második vasárnapjához közeledve kaposvári testvérgyülekezetünk kedves meghívásának köszönhetően 2008. febr. 23-án és 24-én Isten kegyelméből gyülekezetünk képviselőiben mintegy 20-an részesei lehettünk örömeinknek, hálaadó istentiszteletüknek és rendezvénysorozatuknak, templomuk felszentelésének 100 éves évfordulóján. Az ünnepi istentiszteleten dr. Fekete László főgondnok köszöntötte a sok-sok vendéget. A hálaadó Igét Nt. Dr. Márkus Mihály püspök úr hirdette. Majd Nt. Bellai Zoltán lelkipásztor mindenre kiterjedő megemlékezéssel szolgált a 100 esztendő, és gyönyörűen felújított templom és a hálás szívű gyülekezet történetéről – napjainkig. A köszöntők hosszú sorát határon túli hangok is tarkították, a kárpátaljai, két erdélyi testvérgyülekezetek képviselői révén, valamint a mi, zselízi testvérgyülekezetünkben, a Felvidéket képviselve nyújthattuk át ajándékunkat, egy festményt, melyet városunk egyik művésze alkotott. A Kaposvári Református Énekharca szolgálata méltó befejezése volt a hálaadó alkalomnak. Az ünnepi istentisztelet után a szeretet szép megnyilvánulásaként szívélyes és bőséges fogadás várt ránk.

Az esti órák ünnepi hangversenye gyönyörű dallamokkal töltötte be a 100 éves templomot és mindannyiunk lelkét, Kaposvár egyházi kórusai és Kuzsner Péter orgonaművész szolgálatának köszönhetően. Ezután kellemes és finom vacsorát költöttünk el a gyülekezet előjárósága körében, majd álomra hajtottunk fejünket az egyházközösség egyik magán-öregotthonában. Kaposvári vendégeskedésünk másodnapján a délelőtti istentiszteleten „meglepetésünkre” gyülekezetünk lelkipásztorai, Révész Tibor és a kaposvári származású Révészné Bellai Csilla végeztek szolgálatot. A finom ebéd után pedig a közeli, Európa-hírű skanzenbe, Szennába látogattunk el, kedves kísérőink segítségével. Ennek különlegessége, hogy egy egyedülállóan szép, későbarokk kazettás református templom köré épült, melyet egy valódi ékszerdobozhoz hasonlíthatok leginkább - miközben azt kívánom, hogy az igazi ékszerek a templomhoz tartozó gyülekezet tagjai legyenek (és nem csak Szennában...). E szép alkalomért hálával tartozunk Istenünknek, és köszönettel a kaposvári testvérgyülekezetnek, akiket külön köszönet is illet egyházközösségünk részéről, nagyvonalú és becses ajándékukért, egy gyönyörű hangú villanyorgonáért, felújítás alatt álló templomunk részére. Március 7-én, készülődve a Nagyhétre, templomunkban Mel Gibson: A Passió c. filmjének vetítésére gyűltünk egybe. Megrázó, könnyekig ható tényként tárult elénk magváltónk szenvedéstörténete, mely minden eddig és ezután élő ember összes bűnének a következménye volt. Ha egyes szám, első személyben tudom ezt magamra vonatkoztatni, akkor én is a megváltottak között vagyok és Jézus Krisztus az én Uram és Megváltóm. Március 2-án és 9-én vasárnap a már ha-

Gyülekezetünk küldöttsége és vendéglátóink a szennai templom előtt

gyománys húsvéti játszóházak várták gyülekezetünk kicsinyeit és nagyjait, ki szép ajándékokat készítettek ezeken az alkalmon családtagjaiknak. Majd Virágvásárnap, március 16-án a szó valódi és legnemesebb értelmében megható események részese volt gyülekezetünk. Lelkészeink meghívására vendégül láthattuk a Dunalmási Református Szeretetház – Fogyatékosokat Ápoló-Gondozó Otthon fiatal fiúkból álló csoportját, akik versmondással, énekekkel szolgálva tettek bizonyosságot templomunkban, mindannyiunk szemébe könnyeket csalva és nagy sikert aratva. Az istentisztelet perselypénzével az Otthon munkáját támogattuk, és gyülekezeti lapunk ez alkalomra készült számával is megajándékozhattuk vendégeinket. Végül szeretetvendégség közben (melyért legyen köszönet minden kedves testvérünknek) alkalmunk nyílt a beszélgetésre, ismerkedésre, majd a városban tett séta után ebéd várta vendégeinket. Áldott, szép nap volt... Nagyheti, húsvéti alkalmaink is szép rendben zajlottak, magas gyülekezeti részvétel mellett. Istentiszteleteink, gyülekezeti lapunk cikkei és tanításai megszentelték nagyhetünket és örömtelivé varázsolták a télies időjárásban érkező húsvétot. Istennek legyen hála azért, hogy így szeret bennünket.

Berényi Éva
Presbiter

„Vegyetek Szent Lelket!”

Testvérgyülekezeti látogatásra került sor 2008 március 30-án Berzétén. A Magyarországi Bánhorváti gyülekezetet láttuk vendégül, akik szép számmal, mintegy ötvenen érkeztek a Felvidékre, hogy meglátogassák az elszakadt országrész egy magyar református gyülekezetét. A megható Istentiszteleten gyülekezetünk lelkésze, Nt. Mudi Róbert a Jn. 20,19-23 alapján végezte az Igehirdetés szolgálatát, s kihangsúlyozta, hogy egyéni hitéletünk, gyülekezeteink, testvérkapcsolataink, magyar közösségeink, de egész magyar népünk jövője is csak akkor reményteljes, ha hagyjuk, hogy ne személyes indulataink, érdekeink vezessenek, hanem az Úr Szent Lelke. A Mt 3,11-ből vett példával igazolta, hogy a keresztség nem elég, reformátusnak lenni nem elég, temp-

lomba járni nem elég. Szükségeltetik a megtérés, a Szent Lélekkel és tüzellel való megkeresztelkedés. Az Igehirdetés után a testvérgyülekezet lelkésze Nt. Demeter Zoltán tolmácsolta az anyaországiak köszöntését a helyi gyülekezetnek, majd meghatóan viszontlátogatásra invitálta a házigazdákat Magyarországra. Közös templomi együttletünk a Himnusz éneklésével zárult, majd a helyi kultúrházban láttuk vendégül testvéreinket egy finom ebédre. Gondnökként hálás a szívem az én Uramnak, hogy kis gyülekezetként is helyt tudunk állni, s egyre több és több alkalmat szervezhetünk, gyülekezetünk épülésére és az Isten dicsőségére.

őzv. Szanko Lajosné
egyházközösségi gondnok

A Kárpát-medence Reformátussága

A magyar-lengyel barátság napja Debrecenben (2008-03-27)

A két ország parlamentje 2007-ben nyilvánította a Magyar-Lengyel Barátság Napjává március 23-át. Hazánkban ez az egyetlen, külföldi állammal együtt rendezett barátságnap, amely a Magyar Köztársaság Országgyűlésének határozatán alapul. Ez évben Debrecen város adott helyet a jeles ünnepségnek, amelyen mintegy 100 lengyel-magyar testvérváros polgármesterei, magyar és lengyel egyetemek oktatói, magyarországi lengyel kisebbségi önkormányzatok vezetői, valamint civil szervezetek képviselői vettek részt. Az egyhetes programsorozat középpontjában az 1848-49-es forradalom és szabadságharc 160. évfordulója áll.

A Debreceni Református Kollégium Oratóriumában rendezett ünnepségen a házigazda, Bölcskei Gusztáv, a Tiszántúli Református Egyházkerület püspöke köszöntötte a résztvevőket. Megnyitó beszédében a püspök a szabadság szeretete, a felebaráti szeretet és a kiengesztelő szeretet hármasságáról beszélt, amely a lengyel-magyar barátságban is jelen van. A kiengesztelő szeretet kapcsán Bölcskei püspök kiemelte II. János Pál pápa 1991-es látogatását, amikor a pápa a Nagytemplomban tartott ökumenikus istentisztelet után a kiengesztelés koszorúját helyezte el a gályarabok emlékművén. Kósa Lajos, Debrecen polgármestere és Adam Wasilewski, a testvérváros Lublin polgármestere hangsúlyozta, hogy a két nemzet közötti mélyen gyökerező barátságot meg kell őrizni, és tovább kell adni a következő generációknak.

Sólyom László köztársasági elnök üzenetét Bitskey Botond helyettes államtitkár tolmácsolta, melyben arra buzdította a résztvevőket, hogy őrizzék meg a magyar-lengyel barátság kincsét.

Lech Kaczynski államfő levelét Robert Draba államtitkár olvasta fel, melyben a lengyel államfő a partneri együttműködést és az összefogást hangsúlyozta. Délután a Magyar Hospice Alapítvány által 2007. őszén elindított "Méltóság mezeje" program részeként szervezett sétán részt vett Joanna Stempinska, a Lengyel Köztársaság budapesti nagykövete is a programban résztvevő öt debreceni iskola diákjaival közösen (a Debreceni Református Kollégium Általános Iskolája, a Gönczy Pál, az Ibolya utcai, a Vénkerti és a Nagy Sándor József Általános Iskolák). A Magyar Hospice Alapítvány sárgán virágzó tavaszi nárciszhoz kapcsolódó kampánnyal hívja fel a figyelmet a haldokló betegekre. Céljuk, hogy a társadalom minél szélesebb rétegei megismerjék a hospice mozgalmat, szeretnék még jobban felhívni a lakosság figyelmét a szenvedő emberekre és arra, hogy az emberi méltóság az utolsó pillanatig megőrizhető.

A debreceni Kossuth téren beszédet mondott Kósa Lajos, Debrecen polgármestere, Joanna Stempinska, a Lengyel Köztársaság budapesti nagykövete és Bölcskei Gusztáv, a Tiszántúli Református Egyházkerület püspöke.

A műsorban közreműködtek: a Debreceni Népi Együttes, Jantyk Zsolt, Arany Zoltán és Dánielfy Zsolt előadóművészek és a Debreceni Református Kollégium Általános Iskolája.

-abys-

Megnyílt a Kárpátaljai Református Egyházkerület múzeuma (2008-04-21)

Hét hónapnyi gyűjtő és szervező munka után 2008. április 15.-től egyháztörténeti múzeumunk készen áll a látogatók fogadására. Bár még mindössze egy kiállítóterem várja az érdeklődőket, de ebben igen változatos anyagú, színvonalas és egyedi tárlat tekinthető meg. Kárpátalja közel ötven református gyülekezetének a kincseit lehet itt megcsodálni. Sokszázéves, nagyértékű kegytárgyak (kelyhek, poharak, kancsók, keresztelődények, tányérok, tálak), művészien kidolgozott úrasztali és szószéki terítők, régi perselyek, pecsétek, egyházláda, harang, palást, kishordó stb. és sok írásos emlék várja, hogy újra felfedezzék őket.

Míndez a 2007 októberétől megindult gyűjtés révén került be hozzánk. Sorra felkerestük egyházközségeinket és felkértük őket, hogy nem használatos tárgyaikat, irataikat bizzák múzeumunk és levéltárunk gondozására. Hangsúlyozzuk, hogy csak gondozására, hisz minden beszolgáltatott anyag továbbra is a felajánló tulajdonát képezi, s értékét bármikor visszakérheti. A mi feladatunk ezeknek a bemutatása, karbantartása, megőrzése, restaurálása, az iratok esetében pedig ezenkívül a feldolgozás és a kutathatóvá tétel.

Gyülekezetek túlnyomó részében a vezetők magukévá tették és támogatták e kezdeményezést. Ennek a pozitív hozzáállásnak köszönhetően jött létre múzeumunk és duzzadt fel levéltárunk iratmennyisége. Valamint ennek köszönhetően bővíthet továbbra is a múzeum és reményeink szerint egy éven belül már egy több teremre kiterjedő tárlat fog a nagyközönség rendelkezésére állni.

Célunk, hogy minden kárpátaljai magyar református találja meg nálunk azt a tárgyat, mely az ő gyülekezetéből, az ő vidékéről származik, és így magáénak érezhesse azt és az egész múzeumot. Mert valóban mindenkié, hisz a kiállított anyag közül semmi sem a múzeum tulajdona, hanem mindannyiunk közös kincse, mely közös múltunkat tárja elénk.

E célnak megfelelően, minden érdeklődőt szeretettel várunk múzeumunkba és minden kutatni vágyót levéltárunkba.

Kész Géza, a KRE múzeumának vezetője

© www.reformatus.hu

A beregsomi gyülekezet úrasztali kannája

A Református Tanulmányi Központ hírei

A Kárpát-medence Református Lelkésze- egyesületi Választmánya Deregnnyőn

Az évenként tartott választmányi ülést tartotta Deregnnyőn a Lelkészeegyesület Választmánya, ahol a magyar református lelkészek szolgálatának minőségével és körülményeivel foglalkoztak a küldöttek. Ebben a témakörben fontos megállapítás az, hogy az elmúlt 18 évben a teológia felsőoktatási intézmények megnyitásával megoldottnak tűnik a lelkész létszám kérdése, de ez korántsem jelenti azt, hogy a gyakran valódi gyülekezeti és hívő családi háttér nélkül érkezett hallgatók képesek valóban betölteni küldetésüket. Ez egyet jelent a sokasodó problémákkal, sokszor a gyülekezetek meghasonlásával. Ezen a téren egyrészt a küldő gyülekezetek felelőségét kell hangsúlyozni, valamint azt, hogy az esperesi tiszt ne csak egy adminisztrációs lépcsőfok legyen, hanem a lelkigondozást, lelki vezetést is jelentsen. E téren felelősséggel kell helytállnia a lelkészeegyesületnek is. Az Erdélyi Lelkészerkezlet képviselője, Székely József, a lelkési közösség továbbképzési szolgálatára is rámutatott, ahol a lelkigondozói szolgálatra is lehetőség van. Ez mindenképp követendő példa a többi kerületi egyesület számára is.

Külön figyelmet fordítottak az Európa Unió kereteiben

kapott lehetőségekre, amelyek a fokozott egységesülés számára nyitnak teret. A Választmány a maga részéről igyekszik előmozdítani ezeket a folyamatokat.

Távlati tervek megfogalmazására is sor került. Két fontos közösségi alkalom megszervezése volt terítéken. Először az évenkénti nyári konferencia ideje és színhelye. A tervek szerint erre augusztus első hetében a Erdélyben, Kőhalom (Rupea) városában kerül majd sor. A felvidéki egyesület elnöke Kálvin János születése jövő évi 500. évfordulójáról történő megemlékezés tervezetét tárta a Választmány elé. Ennek lényege egy 2009. március 20-27-re szervezett svájci látogatás, ahol a svájci reformáció kiemelkedő jelentőséggel bíró városait - Genf, Lausanne, Bern és Zürich - látogatnák meg a résztvevők. A Választmány elfogadta a javaslatot, s a kerületi szervezetek a maguk hatáskörében hozzájárulnak a közös utazás szervezéséhez.

Dr.Tóth Albert zárszavával és e sorok írójának áhíthatával zárult a 2008. április 7-8-án tartott ülés.

Ref. Lelkészeegyesületeinek
Választmánya

Csoma László

Konferenciát tartott a Református Lelkészeegyesület

A Szlovákiai Magyar Református Lelkészeegyesület 2008. április 8-9-én lelkészeegyesületi konferenciát tartott a Deregnnyő-i Református Tanulmányi Központban „Reformátusságunk a századforduló változásaiban” címmel. A kétnapos konferencia előadója Dr. Fazakas Sándor, a Debreceni Református Hittudományi Egyetem

Dr. Fazakas Sándor

rektora, a rendszeres teológiai tanszék vezetője volt. Az előadás rendkívül szuggesztív módon tárta fel a felgyorsult társadalmi változásokat, amelyek évszázados kialakult rendet változtattak meg az utóbbi 200 évben. Amíg 800-1800 közötti időszakot az egyház monopolhelyzete jellemezte, addig az 1800-tól bekövetkezett változások a gazdaság monopolhelyzetét hozták létre. A kialakult helyzetre kell

megadni az egyházi szolgálatnak a maga bibliai választát. Közben az átrendeződő gyülekezeti rendszert is megfelelő szemszögből kell érzékelni. Nyilvánvaló, hogy az 1989 előtt beszűkült körülmények között élt egyház sok területen lemaradásban van. Van viszont egy behozhatatlan előnye a Szentírás, amelyet meg kell tanulni jól kommunikálni, azaz a kor szintjén hirdetni az evangélium örömeit.

A konferencián meghívottként részt vettek a vajáni Református Egyházi Iskola pedagógusai is, akik maguk is bekapcsolódtak a hallottak megbeszélésébe.

A következő napon a tervezett program szerint a következők

kerültek meg tárgyalásra:

„Amit meg kell beszélünk!” – Hogyan tovább Felvidék reformátussága?

- Kérdések a választásokról, a választóktól, a választandókhöz!

- Kérdéskörök – *Milyen utat tettünk meg? (Intézmények, szervezetek, igazgatás...)*

- Hogyan tovább? (Egyházszervezet, misszió, lelkési közösség...)

A mintegy harminc résztvevő egyetértett abban, hogy iskoláink lelki, személyi és gazdasági megerősítésére szükség van, de ez azt is jelenti, hogy az alapító fenntartók nagyobb felelőséggel kell felmérniük a diákok létszáma szerinti anyagi lehetőségeket, s elsősorban annak megfelelően kell formálni a pedagógusok létszámát. A kialakult közös vélemény szerint egyházunkban megfelelő számban épültek konferenciái és missziói intézmények, amelyeket jó programokkal kell megtölteni. A további nagy építkezéseket annál is inkább nagyon meg kell fontolni, mivel nem áll rendelkezésünkre megfelelő belső anyagi forrás, s a külső források évek óta szűkülnek. A presztízs-építkezések valójában az egyház gyülekezeteinek alapküldetése (templomok,

A lelkészeegyesületi konferencia résztvevői

parókiák felújítása, modernizálása, misszió) betöltésétől vannak el anyagi forrásokat. Rövid beszámolók hangzottak el a Nőszövetség, Firesz és a Lelkészegyesület vezetőinek részéről, melyekben megfogalmazódott, hogy a mindenkori egyházvezetésnek partneri szolgálattal kívánnak segítségére lenni, hisz a közös cél, a gyülekezetek lelki erősödése, lelkészek lelki közösségének erősítése, az ifjúság körében végzett misszió, Jézustól kapott elhivatásunk alapfeladata.

A jelenlevők véleményt cseréltek az egyházvezetési és egyházmegyei, egyházkerületi rendjéről. Közös álláspontként elfogadva, hogy e jelenlegi egy egyházkerület valójában a volt kommunista diktatúra által az egyházra kényszerített szervezeti forma. Ennek esetleges megváltoztatásához a gyülekezeti szándék megfogalmazása szükséges, nehogy ismét csak egy „felülről” diktált változtatás történjen. A jelenlevők többsége azon észrevételének adott hangot, hogy a jelenlegi helyzetnek komoly hiányosságai vannak, amelyeket orvosolni kell.

Szükséges feladatként fogalmazódott meg az egyházi törvények előkészítésének szélesebb alapokra helyezése, azaz a tervezett törvények széleskörű – egyházmegyei szintű – megtárgyalása és észrevételezése még a zsinati döntések

előtt. Nemkülönben fontos, hogy a zsinati képviselők ne csupán saját véleményüket, vagy egy szűk kör véleményét képviseljék a zsinati üléseken, hanem az őket megválasztó egyházmegyek érdemi véleményének képviselői legyenek. A jó testvéri nyitottsággal lebonyolított konferencia a lelkészegyesület elnökének áhítatával és közös ebédrel ért véget. A közösség megélésének lehetőségéért legyen áldott az Úr neve!

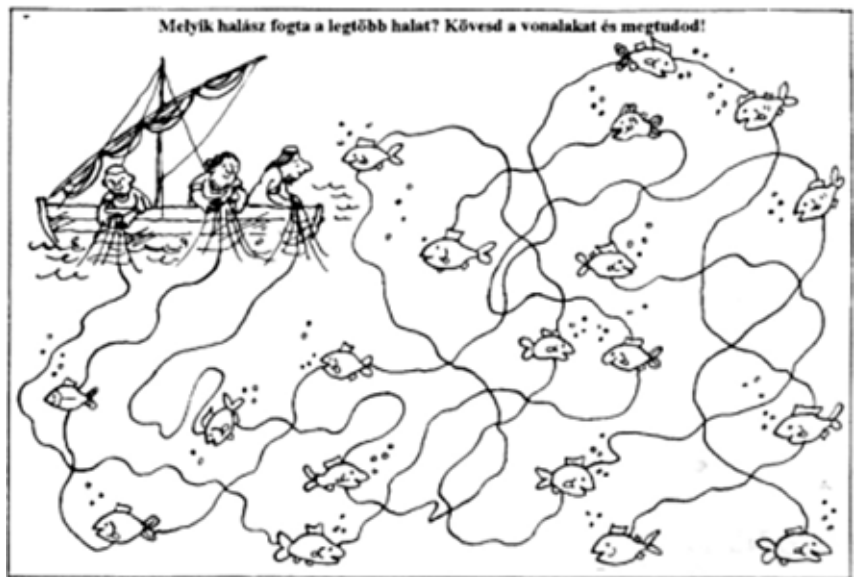
CSL

Az Egyház

Kedves olvasóink! A húsvét utáni napokról már többször beszéltünk. Szó volt arról, hogy Jézus többször megjelent a tanítványoknak, beszélgetett velük, tanította őket, erősítette őket arra a feladatra, ami előttük állt. Mégpedig az egyház megalapítására. De azt is elmondta Jézus, hogy ahhoz, hogy meg tudják tenni mindazt, amit rájuk bíz, szükségük van még valakire. Szükségük van a Szentlélekre, aki elvégzi bennük a szükséges munkát, hogy készek legyenek a nagy feladatra.

Húsvét után 50 nappal meg is jött a Krisztus által megígért segítség. Ugyanis a Szentlélek lángnyelvek formájában a tanítványokra ült, és beteltek Szentlélekkel. Ez után kinyitották a szoba ajtóit, és kiléptek az erkélyre,

ahonnan az összegyűlt emberekhez szóltak. Ekkor állt elő Péter apostol, és prédikációja után 3000 férfi tért meg Krisztushoz, és lett keresztyén. Ezt a

napot nyugodtan tekinthetjük a keresztyén egyház születésnapjának. Hiszen ekkor alakult az első gyülekezet, ekkor kapták meg a tanítványok a Szentlelket,

REFORMÁTUS
Újság

Gyülekezeti tájékoztató, **kiadja és terjeszti** a Deregnyői Református Keresztyén Gyülekezet.

Szerkesztőség: Fülöp Sándor (főszerkesztő) • Kraus Viktor (szerkesztő)

Györky Szilvia (felelős szerkesztő) • Hudák Katalin (gépi tördelés) • **Nyomja:** MS-PRINT

Cím: 076 74 Dražňov-Deregnyő 216, **Tel.:** 056/6282560, **Fax:** 056/6395396, **E-mail:** csoma@copusnet.net

Megrendelhető a Református Lelkészi Hivatalokban vagy az újság címén • Reg. szám 11/94.

ekkor indult hódító útjára a Krisztusról szóló evangélium. Ezen az úton pedig elérkezett hozzánk, hozzátok is.

Gondoljatok csak bele. Kétezer éve néhány ember, akiket az Isten Szentlélkével megáldott, elkezdte hirdetni az Isten igéjét. Az egyik embertől a másikig jutott, többen végig járták az országokat, városokat, hogy minél több embernek elmondhassák, mit tett értünk Krisztus, és végül eljutott a mi szívünkbe is.

Az egyház tehát pünkösdkor született, és mind a mai napig él, mind a mai napig munkálkodik. Szinte nincs is olyan falu, vagy város, melyben ne lenne legalább egy templom, ahová az emberek eljárnak az evangéliumot hallgatni. De ahhoz, hogy eljusson hozzánk, nagyon nagy utat kellett megtennie. Nagyon sok ember az életét is feláldozta csak azért, hogy minél több embernek megmutassa Krisztust. A Római birodalomban például üldözték az egyházat, a keresztyéneket. Kegyetlen módon kínozták őket, és válogatott módszerekkel végezték ki őket. Ezek az emberek azonban énekelve és imádkozva, boldogan haltak meg Krisztusért.

Voltak olyan időszakok is az egyház életében, melyekre nem vagyunk büszkék. Például, amikor az Isten igéjével nem törődő pápák félelemben tartották a hívő embereket, vagy amikor maguk is hadjáratokat indítottak, és sok embert megölettek.

De az egyház Isten segítségével ezeket a nehézségeket is leküzdötte, hiszen megjelentek a reformátorok, akik segítettek az embereknek visszatalálni az igazi Istenhez, a kegyelmes Istenhez, a kegyelmes Krisztushoz. A reformátorok is sok mindent feláldoztak az evangéliumért,

nem ritkán az életüket is. De tudták, hogy azt teszik, amit az Isten akar. A Szentlélek vezette őket ebben.

Most rajtunk a sor. Előttünk van az evangélium, és az Isten nekünk is adja a Szentlelket, hogy akaratát cselekedjük. De azt mi döntjük el, hogy élünk-e ezzel a lehetőséggel, vagy sem. Az egész egyház formálását, fenntartását most ránk bízta az Isten, és kíváncsi arra, mit teszünk vele.

Nekünk, mostani keresztyén embereknek, gyermekeknek is mindent meg kell tennünk azért, hogy minél több ember halljon Krisztusról. Azért, hogy majd a mi gyermekeink is tudjanak róla, hogy majd a mi unokáink is boldogan tudják mondani, hogy az Isten szeret bennünket.

A Szentlélek Istenről:

Mit hiszel a Szentlélekről?

Hiszem azt, hogy a Szentlélek egy az Atyával és a Fiúval, aki megérteti az Igét, s így hitre juttat és vélem marad mindörökké.

Mit hiszel a közönséges keresztyén anyaszentegyházról?

Hiszem, hogy Isten Fia a világ kezdetétől annak végéig az egész emberi nemzetségből Szentlelke és Igéje által magának gyülekezetet gyűjt egybe, azt oltalmazza és megőrzi. És hiszem, hogy annak én is élő tagja vagyok és örökké az is maradok.

Imádság:

Mindenható Isten! Kérünk add nekünk is a Szentlelket, hogy mindig azt tudjuk tenni, ami szerinted jó és hasznos, hogy mi is tovább tudjuk adni a Te Szent Fiad evangéliumát mindenkinek. Ámen.

Sándor Károly

Béke!

Ugye tudjátok mi a béke?
Felhőtlen egű nyári nap,
amely sárguló vetést érlel
és telt szemű kalászt arat.
Béke!

Ugye tudjátok mi a béke?
Az ölbefogott kisgyerek,
akinek álmát féltve őrzik
anyai áldó, mély szemek.
Béke!

A teremtő, duzzadó erő,
amely a romok felett is égbe nő...

A remény morzsáit
hordtuk össze
fecskehittel, hogy béke lesz
s fészünk nem bántja
durva kéz.

Szemünk az álmok
világába néz
s megbocsátjuk

A ma vétkei,
mert örök hit ez,
hogy nem így lesz holnap,
és nem leszek többé
durva hozzád.

Sétálni megyünk
az új negyed felé.

- Nézd!
Itt lesz a házunk,
fészünk, otthonunk...

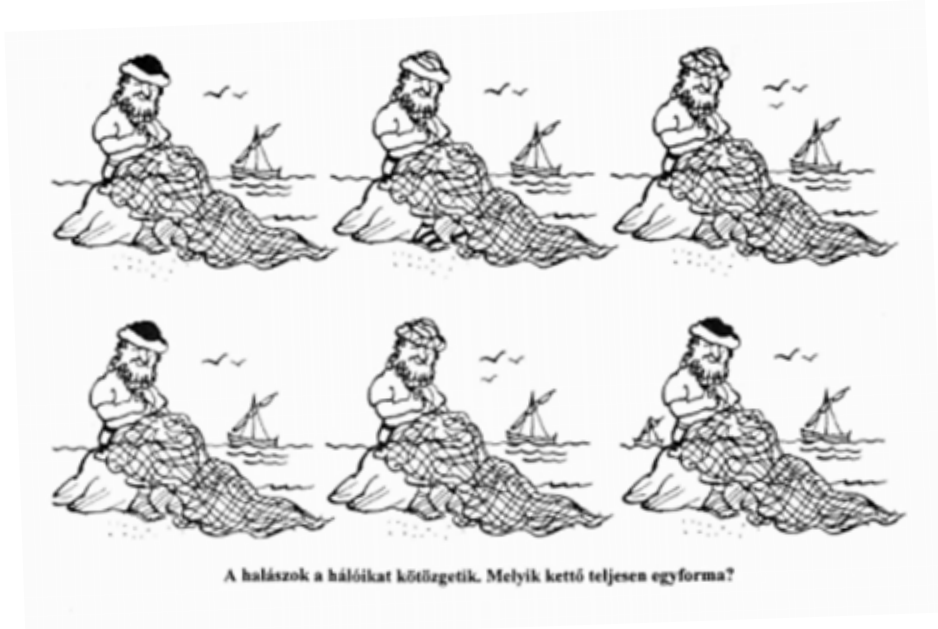
Terveket szövünk,
s a jövőhöz láncolt
szívünk hitét
hisszük nem zúzza
semmi, senki szét.
- Sem gyűlölet,
mely a szívek férgé.
- Sem háború,
hogy ártatlanok vére
ne kiáltson Ábel véreként az égbe.

- Sem sérelem,
jogok megsértése,
sem gyávaság,
ha nem merünk
kiáltani érte,
hogy a múlt tanúságát
lemérve:

a szívekben is legyen
örök már a béke!...

- S legyen áldott
azoknak emléke,
akik ártatlanul
odavesztek érte.

Barsvárad,
2007. szeptember 9.

A halászok a hálójukat kötöztetik. Melyik kettő teljesen egyforma?